

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 02.03.2017

Αριθμός απόφασης: 1760

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α4 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/υση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλ. : 213 1604 574

FAX : 213 1604 567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Της παρ. 1 του άρθρου 17 του ν.4389/2016 (ΦΕΚ Α'94).

δ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

ε. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. στ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας '.....', με διακριτικό τίτλο "....., ΑΦΜ, που εδρεύει στο, οδός αρ., όπως νομίμως εκπροσωπείται, κατά της υπ' αριθμ. πρωτ. αρνητικής απάντησης του με αρ. πρωτ. αιτήματος της από τον Προϊστάμενο του (γραφείο Εσόδων του) για την καταβολή τόκων επί ποσού

αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου προς το Ελληνικό Δημόσιο, καθώς και την απόδοση παραβόλου με την υποβολή της από αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του ΣτΕ και την καταβολή της δικαστικής δαπάνης, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας ‘.....’, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με το από και με αριθμό πρωτ. αίτημα στη Δ.Ο.Υ. της προσφεύγουσας εταιρείας, απορρίφθηκε από τον Προϊστάμενο του, το αίτημά της προσφεύγουσας, περί καταβολής τόκων επί ποσού αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου προς το Ελληνικό Δημόσιο, καθώς και η καταβολή παραβόλου επί αιτήσεως αναιρέσεως και η δικαστική δαπάνη.

Συγκεκριμένα η προσφεύγουσα με την αριθ. πρωτ. αίτησή της, αιτήθηκε α) την καταβολή τόκων – με το νόμιμο επιτόκιο υπερημερίας που ισχύει για το Δημόσιο – από την εκάστοτε παρακράτηση μέχρι την ημερομηνία της εξόφλησης για το αχρεωστήτως παρακρατηθέν ποσό των 159.377,86 €, β) την απόδοση του παραβόλου που κατέθεσε για την υποβολή της από αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του ΣτΕ (..... Σειρά), καθώς και τη καταβολή της δικαστικής δαπάνης, η οποία ανέρχεται σε 920,00 €, όπως ορίζει η υπ’ αριθμ. απόφαση του ΣτΕ.

Η προσφεύγουσα εταιρεία άσκησε την από προσφυγή (αριθ. πράξης κατάθεσης στο βιβλίο προσφυγών ΚΒΣ ΔΟΥ) ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, με την οποία αιτούνταν την ακύρωση ή μεταρρύθμιση της υπ’ αριθ. Απόφασης Επιβολής Προστίμου ΚΒΣ του Προϊσταμένου της ΔΟΥ

Επί της προσφυγής αυτής εκδόθηκε αρχικώς η υπ’ αριθ. απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου, η οποία έκανε δεκτή εν μέρει την προσφυγή και ακύρωσε την προσβαλλόμενη πράξη. Εν συνεχεία, κατόπιν ασκήσεως εφέσεως εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου κατά της ανωτέρω αποφάσεως, εκδόθηκε η υπ’ αριθ. απόφαση του Διοικητικού Εφετείου (Τμήμα –Τριμελές) με την οποία έγινε δεκτή η έφεση του Ελληνικού Δημοσίου και εξαφανίσθηκε η υπ’ αριθ. απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου

Η προσφεύγουσα, άσκησε εν συνεχεία αίτηση αναίρεσης κατά της υπ’ αριθ. απόφασης του Διοικητικού Εφετείου, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ’ αριθ. απόφαση του ΣτΕ, με την οποία αναιρέθηκε η ανωτέρω απόφαση του Διοικητικού Εφετείου και παραπέμφθηκε η υπόθεση στο ίδιο δικαστήριο για την έκδοση κρίσεως επί της ουσίας.

Το Διοικητικό Εφετείο (Τμήμα –Τριμελές) εξέδωσε την υπ’ αριθ. απόφασή του με την οποία και τελικώς απέρριψε την ασκηθείσα έφεση του Ελληνικού Δημοσίου επικυρώνοντας κατ’ ουσίαν την υπ’ αριθ. απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου, με την οποία ακυρώθηκε εν μέρει η προσβαλλόμενη πράξη.

Η αρμόδια φορολογική αρχή, και συγκεκριμένα η ΔΟΥ (και νυν –εφεξής) είχε βεβαιώσει σε βάρος της προσφεύγουσας ποσό ύψους 88.041 ευρώ σε εκτέλεση της εκδοθείσας σε βάρος της καταλογιστικής πράξης (υπ’ αριθ. ταμειακή βεβαίωση). Παράλληλα, όπως προκύπτει από το υπ’ αριθ. πρωτ. απαντητικό έγγραφο του Τμήματος Εσόδων του προς την

προσφεύγουσα το βεβαιωθέν ποσό των 88.041 ευρώ μετά των προσαυξήσεων εκπροθέσμου καταβολής ποσού 71.336,86 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 159.377,86 ευρώ, είχε εξοφληθεί συμψηφιστικά κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν.3842/2010.

Κατόπιν της από επιδόσεως της υπ' αριθ. απόφασης του Διοικητικού Εφετείου στην αρμόδια φορολογική αρχή, ακολούθησε η εκκαθάρισή της και η έκδοση του υπ' αριθ. γραμματίου συμψηφισμού από το για την επιστροφή στην προσφεύγουσα του ποσού των 159.377,86 ευρώ, το οποίο εν συνεχεία συμψηφίστηκε με οφειλές της προσφεύγουσας προς την ΔΟΥ

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή αιτείται α) να ακυρωθεί η υπ' αριθ. πρωτ. αρνητική απάντηση από το Τμήμα Εσόδων του, επί του υπ' αριθ. πρωτ. Αιτήματός της προς τη ΔΟΥ για την καταβολή τόκων - με το νόμιμο επιτόκιο υπερημερίας που ισχύει για το Δημόσιο- επί του ποσού των 159.377,86 ευρώ από την επομένη κάθε παρακράτησης μέχρι την ημερομηνία εξόφλησης στις, οπότε και έγινε από μέρους της αρμόδιας φορολογικής αρχής ο συμψηφισμός του ανωτέρω ποσού με οφειλές της προσφεύγουσας κατά τα προεκτεθέντα, και να της καταβληθεί το ποσό των νομίμων τόκων υπερημερίας που θα προκύψει, καθώς και β) να γίνει δεκτό το αίτημά της να της καταβληθεί ποσό ύψους 920,00 € που αντιστοιχεί στη δικαστική δαπάνη που επιδικάσθηκε σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου με την υπ' αριθ. απόφαση του ΣτΕ, η οποία έκανε δεκτή την κατατεθείσα αίτηση αναίρεσής της κατά της υπ' αριθ. απόφασης του Διοικητικού Εφετείου, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. η υπ' αριθμ. απόφαση του Διοικητικού Εφετείου δεν αναφέρει την επιστροφή φόρου εντόκως, καθώς το αίτημα ήταν η απόρριψη της έφεσης του Δημοσίου.
2. η πρωτόδικη υπ' αριθμ. απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου δεν αναφέρει επιστροφή φόρου εντόκως, καθώς τότε δεν υπήρχε καμία παρακράτηση και επομένως, το αίτημά μας ήταν η ακύρωση του προστίμου που μας είχε επιβληθεί και όχι η επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, αφού δεν υπήρχαν παρακρατήσεις εκείνο το χρονικό διάστημα.
3. οι παρακρατήσεις που έγιναν από την Υπηρεσία Σας προς εξόφληση του προστίμου (κεφάλαιο και προσαυξήσεις) άρχισαν το έτος 2010 μετά την επιβολή του νόμου 3842/2010 και παρά την δικαστική αναστολή που μας είχε χορηγηθεί.
4. σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 38 του Ν. 1473/1984, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του Ν. 2120/93, κάθε άμεσος ή έμμεσος φόρος ή δασμός, κύριος ή πρόσθετος, ή πρόστιμο που έχει καταβληθεί στο Δημόσιο, χωρίς όμως να οφείλεται, σύμφωνα με οριστική απόφαση Διοικητικού Δικαστηρίου οποιουδήποτε βαθμού, επιστρέφεται στον φορολογούμενο, προσαυξημένος με τόκο.
5. σύμφωνα με τα ανωτέρω, οι τόκοι υπερημερίας οφείλονται από την εκάστοτε παρακράτηση, άλλως από την άσκηση της παρούσης προσφυγής μέχρι την εξόφληση.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 εδ. α'-γ' ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της προσβαλλόμενης πράξης: «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοση της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημα του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 και 3 ν. 1473/1984, όπως ίσχυε κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, με την οποία

ζητούσε την ακύρωση ή μεταρρύθμιση της υπ αριθμ. Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. διαχειριστικής χρήσης 1991: «2. Κάθε άμεσος ή έμμεσος φόρος ή δασμός, κύριος ή πρόσθετος, ή πρόστιμο, που έχει καταβληθεί, κατά το ποσό που δεν οφείλεται με βάση οριστική απόφαση διοικητικού δικαστηρίου οιοδήποτε βαθμού, **συμψηφίζεται ή επιστρέφεται εντόκως με το επιτόκιο που ισχύει, για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας.** Το έντοκο της επιστροφής του φόρου αρχίζει μετά την πάροδο εξαμήνου, από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποίησης στη φορολογική αρχή της απόφασης του αρμόδιου δικαστηρίου. Το ίδιο ισχύει και για τον επιστρεπτέο φόρο που προκύπτει από τη δήλωση του φορολογούμενου. [...] **Τυχόν άσκηση έφεσης από το Δημόσιο κατά οριστικών αποφάσεων διοικητικών πρωτοδικείων δεν αναστέλλει σε καμιά περίπτωση τη διαδικασία** της έκπτωσης των ποσών, που βεβαιώθηκαν ή της επιστροφής ή του συμψηφισμού των ποσών, που καταβλήθηκαν, **αλλά δεν οφείλονται βάσει των αποφάσεων αυτών.** [...] 3. Το ως άνω αναφερόμενο επιτόκιο είναι αυτό που ισχύει κατά την πρώτη ημέρα έναρξης του εντόκου της επιστροφής, παραμένει σταθερό μέχρι την εξόφληση του τίτλου, μη επηρεαζόμενο από τις μετέπειτα διακυμάνσεις αυτού. Το έντοκο του επιστρεφόμενου ποσού συνεχίζεται μέχρι την ημέρα που ο δικαιούχος ειδοποιήθηκε αποδεδειγμένα να προσέλθει για την είσπραξη αυτού, τυχόν δε καθυστέρηση εξόφλησης του τίτλου που οφείλεται σε υπαιτιότητα του δικαιούχου δεν δημιουργεί αξίωση αυτού για έντοκη επιστροφή, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα. Σε περίπτωση συμψηφισμού των ως άνω ποσών με οφειλές του δικαιούχου προς το Δημόσιο, το έντοκο της επιστροφής λογίζεται μέχρι την ημερομηνία συνάντησης των αμοιβαίων απαιτήσεων. Η πληρωμή του αναλογούντος τόκου στο δικαιούχο γίνεται από την ίδια υπηρεσία που επιστρέφει και τον αχρεωστήτως καταβληθέντα φόρο, δασμό ή πρόστιμο. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη διαδικασία εκκαθάρισης και πληρωμής του αναλογούντος τόκου. Σε ειδικές περιπτώσεις, που πιθανολογείται ζημία του Δημοσίου λόγω του ύψους του επιστρεφόμενου ποσού και της ειδικής κατάστασης του φορολογούμενου, ο Υπουργός Οικονομικών ή το από αυτόν εξουσιοδοτημένο όργανο, δύναται, με απόφασή του, να αναστείλει την επιστροφή ή το συμψηφισμό των ως άνω ποσών, μέχρι τη διενέργεια ελέγχου και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των δώδεκα (12) μηνών. Η αναστολή όμως αυτή δεν επηρεάζει το έντοκο του ποσού που επιστρέφεται τελικά.»

Επειδή, με την υπ' αριθμ. 1125155/9608-19/0016/ΠΟΛ.1249/8.11.1994 εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών, με την οποία παρασχέθηκαν οδηγίες για την ενιαία αντιμετώπιση του ζητήματος της έντοκης επιστροφής των άμεσων ή έμμεσων φόρων, κύριων ή πρόσθετων, ή προστίμων, που έχουν καταβληθεί αχρεώστητα και το αχρεώστητο αποδεικνύεται από οριστική απόφαση διοικητικού δικαστηρίου οιοδήποτε βαθμού ή προκύπτει από τη δήλωση του φορολογούμενου, διευκρινίστηκαν συναφώς τα εξής: «1. **Το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό των άμεσων ή έμμεσων φόρων, κυρίων ή προσθέτων ή προστίμων, επιστρέφεται έντοκα μόνο εφόσον: α) Το αχρεώστητο της καταβολής προκύπτει με βάση οριστική απόφαση διοικητικού δικαστηρίου οιοδήποτε βαθμού.** Στην περίπτωση δε αυτή το έντοκο της επιστροφής αρχίζει μετά την πάροδο εξαμήνου από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποίησης στη φορολογική αρχή της απόφασης του αρμοδίου δικαστηρίου. [...] 2. Το επιτόκιο για τον υπολογισμό του τόκου των επιστρεφόμενων ποσών των ως άνω περιπτώσεων είναι **αυτό που ισχύει για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας κατά την πρώτη ημέρα έναρξης του εντόκου της επιστροφής, παραμένει σταθερό μέχρι την εξόφληση του τίτλου** (πληρωμή του ποσού στον φορολογούμενο) **και δεν επηρεάζεται από τις διακυμάνσεις που τυχόν θα έχει το επιτόκιο αυτό από την ημέρα έναρξης του εντόκου, μέχρι τη διενέργεια της πληρωμής.** Το έντοκο των επιστρεφόμενων ως άνω ποσών συνεχίζεται μέχρι την ημέρα κατά την οποία ο δικαιούχος της επιστροφής ειδοποιήθηκε αποδεδειγμένα (με συστημένη επιστολή) από την υπηρεσία για να εισπράξει το επιστρεφόμενο ποσό. Κατά συνέπεια, το Δημόσιο βαρύνεται με τόκους μόνο μέχρι την ημέρα κατά την οποία ο δικαιούχος ειδοποιήθηκε, ανεξάρτητα αν στη συνέχεια αυτός προσήλθε ή όχι στη ΔΟΥ. Επίσης, το Δημόσιο δεν βαρύνεται με τόκους στην περίπτωση που συντάξει εμπρόθεσμα το

σχετικό τίτλο επιστροφής, προβεί στην εκκαθάριση αυτού και προσκαλέσει το δικαιούχο να προσέλθει για την είσπραξη του ποσού, αλλά αυτός, για διαφόρους λόγους, προσήλθε για εξόφληση του σχετικού τίτλου μετά την πάροδο του εξαμήνου, που ορίζεται από τις κοινοποιούμενες διατάξεις. Αν τα επιστρεφόμενα ως άνω ποσά συμψηφίζονται (είτε με δήλωση του δικαιούχου είτε αυτεπάγγελα από την υπηρεσία, κατά τις διατάξεις του άρθρου 83 του ΝΔ 356/74-ΚΕΔΕ), με οφειλές του δικαιούχου προς το Δημόσιο, το έντοκο των επιστρεφόμενων ποσών λογίζεται μέχρι την ημερομηνία συνάντησης των αμοιβαίων απαιτήσεων (δηλαδή μέχρι την ημερομηνία που η οφειλή σταματά να επιβαρύνεται με προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής). 3. **Η τυχόν άσκηση από το Δημόσιο έφεσης κατά οριστικών αποφάσεων διοικητικών πρωτοδικείων δεν αναστέλλει σε καμία περίπτωση τη διαδικασία** έκπτωσης των ποσών που βεβαιώθηκαν και στη συνέχεια **της επιστροφής ή του συμψηφισμού των ποσών που προκύπτουν από την εκκαθάριση των σχετικών Ατομικών Φύλλων Έκπτωσης (ΑΦΕΚ).** [...] 4. Η πληρωμή του αναλογούντος τόκου (που υπολογίζεται επί των άνω επιστρεφόμενων ποσών) στον δικαιούχο γίνεται από την ίδια υπηρεσία, που επιστρέφει και τον αχρεωστήτως καταβληθέντα φόρο ή πρόστιμο. Η διαδικασία εκκαθάρισης και πληρωμής του τόκου αυτού καθορίζεται αναλυτικά στην παραγράφου 1 της κοινοποιούμενης αριθ. 1089911/7087-19/2.8.94 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών. Το έντοκο ή μη του επιστρεφόμενου ποσού καθώς και η ημέρα έναρξης του εντόκου της επιστροφής προσδιορίζονται από το αρμόδιο φορολογικό τμήμα ή γραφείο, που εκδίδει το σχετικό ΑΦΕΚ και αναγράφονται με επισημειωματική πράξη επ' αυτού. Στη συνέχεια, το τμήμα ή γραφείο εσόδων, στο οποίο θα διαβιβασθεί το ΑΦΕΚ για να προβεί στην εκκαθάριση αυτού, θα προσδιορίσει το ποσό του τόκου που δικαιούται ο φορολογούμενος και **θα συμπληρώσει το ειδικό έντυπο, που αναφέρεται στην απόφαση, το οποίο θα αποτελέσει τον τίτλο πληρωμής του τόκου αυτού.** Η συμπλήρωση του εντύπου αυτού θα γίνει με βάση το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας της πρώτης ημέρας του εντόκου της επιστροφής και σύμφωνα με τους πίνακες των επιτοκίων αυτών που θα κοινοποιούνται. [...] 5. **Κατά την πληρωμή ή το συμψηφισμό του αναλογούντος τόκου θα γίνεται παρακράτηση φόρου κινητών αξιών** είκοσι τοις εκατό (20%), που θα αποδίδεται στον κρατικό προϋπολογισμό (ΚΑΕ 0149), **καθώς και κράτηση χαρτοσήμου τρία τοις εκατό (3%) πλέον είκοσι τοις εκατό (20%) υπέρ ΟΓΑ επί του χαρτοσήμου, ήτοι συνολική κράτηση χαρτοσήμου 3,6%** (ΚΑΕ 1429 και 1428 αντίστοιχα). Για το παρακρατηθέν ποσό του φόρου κινητών αξιών θα χορηγείται, κατά την πληρωμή του τόκου ή τον συμψηφισμό του, στο δικαιούχο, για να συμπεριληφθεί στη δήλωση φορολογίας εισοδήματός του, το τρίτο αντίγραφο της κατάστασης εκκαθάρισης και πληρωμής τόκου, το οποίο και αποτελεί μοναδική βεβαίωση. 6. [...] 7. Επισημαίνουμε ότι σε ειδικές περιπτώσεις, που πιθανολογείται ζημία του Δημοσίου, λόγω του ύψους του επιστρεφόμενου ποσού, καθώς επίσης και λόγω της ειδικής κατάστασης του φορολογούμενου (π.χ. η επιχείρηση έχει να ελεγχθεί πολλά έτη, παρουσιάζει ζημίες, υπάρχουν πληροφορίες για επικείμενη πτώχευση, ύπαρξη πλαστών ή εικονικών τιμολογίων για τα οποία ζητείται επιστροφή ΦΠΑ εκκρεμεί εις βάρος της δίωξη για φοροδιαφυγή κ.λπ.), μπορεί να καθυστερήσουν να επιστραφούν ή να συμψηφισθούν τα ποσά που προκύπτουν για επιστροφή από την εκκαθάριση ΑΦΕΚ για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των δώδεκα (12) μηνών. Για την καθυστέρηση της επιστροφής ή του συμψηφισμού απαιτείται ειδική απόφαση του αρμοδίου οργάνου (Υπουργού Οικονομικών, Νομάρχη ή Προϊσταμένου ΔΟΥ, όπως έχει καθορισθεί η αρμοδιότητα αυτών για την έγκριση επιστροφής των ποσών). Για το λόγο αυτό, όταν ζητείται η έγκριση (του Υπουργού Οικονομικών ή του Νομάρχη) για την επιστροφή των ποσών, θα πρέπει απαραίτητως οι αρμόδιες υπηρεσίες να διατυπώνουν στο σχετικό έγγραφο τους και την πρόταση τους (γνώμη της υπηρεσίας) για την πιθανότητα ζημίας του Δημοσίου εξ αιτίας αυτής της επιστροφής, λόγω της κατάστασης της επιχείρησης (όπως αναφέρθηκε παραπάνω) και να αναφέρουν τα οικονομικά έτη για τα οποία δεν έχει γίνει έλεγχος στην επιχείρηση (τακτικός έλεγχος ή περαίωση εκκρεμών υποθέσεων). Στην περίπτωση που εκδοθεί απόφαση του αρμοδίου οργάνου για την καθυστέρηση της επιστροφής ή του συμψηφισμού του ποσού, ο σχετικός έλεγχος στην επιχείρηση πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέσα στο χρονικό διάστημα που ορίζεται στην απόφαση και οι τυχόν διαφορές φόρων που θα προκύψουν να έχουν βεβαιωθεί μέσα στο ίδιο διάστημα. Διευκρινίζεται όμως

ότι η τυχόν αναστολή (καθυστέρηση) επιστροφής ή συμψηφισμού των παραπάνω ποσών δεν επηρεάζει το έντοκο του ποσού που θα επιστραφεί ή θα συμψηφισθεί τελικά...»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 21 του κανονιστικού διατάγματος (κ.δ.) της 26.6.1944 «περί κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου», όπως ίσχυε κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο: «Ο νόμιμος και ο της υπερημερίας τόκος πάσης του Δημοσίου οφειλής, ορίζεται εις 6% ετησίως, πλην εάν άλλως ωρίσθη διά συμβάσεως ή ειδικού νόμου. **Ο ειρημένος τόκος άρχεται από της επιδόσεως της αγωγής.**»

Επειδή, όπως κρίθηκε (πλειοψηφία 18-9) με την υπ' αριθμ. απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 12 της απόφασης), «οι ως άνω διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του ν. 1473/1984 [...], κατά το μέρος που ορίζουν ότι, επί επιστροφής φόρων, [...], που κατεβλήθησαν αχρεωστήτως κατά τα κριθέντα με οριστική δικαστική απόφαση, η τοκοφορία αρχίζει μετά την πάροδο εξαμήνου από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποιήσεως στην φορολογική αρχή της δικαστικής αποφάσεως, έχουν ως συνέπεια την μη προσήκουσα αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του αχρεωστήτως καταβαλόντος τον φόρο, η οποία προκλήθηκε από την διαγνωσθείσα ως εξαρχής αχρεώστητη καταβολή του φόρου. Τούτο δε διότι η υποχρέωση καταβολής τόκων, που εξ ορισμού έχουν ως σκοπό την αποκατάσταση της ζημίας από στέρηση περιουσιακών στοιχείων, περιορίζεται στο χρονικό διάστημα μετά την πάροδο εξαμήνου από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποιήσεως στην φορολογική αρχή της αποφάσεως του αρμοδίου δικαστηρίου. **Η ρύθμιση αυτή, που αφήνει ακάλυπτο μακρό χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο φορολογούμενος υφίσταται μη νομίμως περιουσιακή ζημία και του οποίου χρονικού διαστήματος η διάρκεια εξαρτάται από γεγονότα που ευρίσκονται εκτός του πεδίου επιρροής του, όπως είναι κυρίως ο χρόνος συζητήσεως της υποθέσεως και της δημοσιεύσεως και κοινοποιήσεως της αποφάσεως, είναι ασύμβατη τόσο με το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος περί ισότητας των πολιτών ενώπιον των δημοσίων βαρών, όσο και με τα άρθρα 17 παρ.1 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ περί προστασίας της ιδιοκτησίας και, κατ' ακολουθίαν, ανίσχυρη** (πρβλ. αποφάσεις ΕΔΔΑ της 9.3.2006, ΕΚΟ ΕΛΛΑ ΑΒΕΕ κατά Ελλάδος, αριθμ. 10162/02 και της 22.3.2008, Μειδάνης κατά Ελλάδος, αριθμ. 33977/06, καθώς και αποφάσεις ΕΔΔΑ της 6.11.2008, Κοκκίνης κατά Ελλάδος, αριθμ. 45769/06, της 4.12.2008, σκ. 34, Ρεβελιώτης κατά Ελλάδος, αριθμ. 48775/06, σκ. 32-33 και Κωσταδήμας κλπ. κατά Ελλάδος, αριθμ. 20299/09 και 27307/09, σκ. 29).» Τα παραπάνω επαναλήφθηκαν κατά λέξη και στην υπ' αριθμ. 2191/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 9 της απόφασης).

Επειδή, όπως κρίθηκε περαιτέρω (πλειοψηφία 17-10) με την ίδια ως άνω υπ' αριθμ. απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 13 της απόφασης), «εξ άλλου, οι ίδιες διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του ν. 1473/1984 [...], **κατά το μέρος που προβλέπουν, επί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων [...], την καταβολή τόκων με το επιτόκιο που ισχύει για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας, δεν αντίκεινται στα άρθρα 4 παρ. 1, 4 παρ. 5, 78 παρ. 1 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.** Τούτο, διότι το εν προκειμένω επιλεγέν από τον νομοθέτη κριτήριο για τον καθορισμό του ύψους του επιτοκίου, που είναι εφαρμοστέο για την έντοκη επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων, είναι πρόσφορο, συναφές με τον επιδιωκόμενο σκοπό και δεν εισάγει άνιση ρύθμιση. Πράγματι, το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων του Δημοσίου είναι εκείνο, με το οποίο, σε πολλές περιπτώσεις, το Δημόσιο δανείζεται για να καλύψει τις υποχρεώσεις του προς τα πρόσωπα, προς τα οποία έχει χρηματικές οφειλές, όπως είναι οι αχρεωστήτως καταβαλόντες σ' αυτό φόρους. Ευλόγως, επομένως, και σε συμφωνία με τους κανόνες

των συναλλαγών και της κοινής πείρας, εξοφλεί και αυτό τους δανειστές του με το ίδιο επιτόκιο, με το οποίο κατά βάση δανείστηκε τα χρήματα που επιστρέφει. Άλλωστε, στη συγκεκριμένη κατηγορία οφειλών, δηλαδή την πληρωμή ή επιστροφή φόρων, εφαρμόζεται πλέον, δυνάμει της επίμαχης διατάξεως, η έντοκη καταβολή τόσο για το Δημόσιο όσο και για τους ιδιώτες. Δεν ασκεί δε επιρροή το γεγονός ότι σε άλλες, διαφορετικές, κατηγορίες οφειλών του Δημοσίου εφαρμόζεται διαφορετικό επιτόκιο, διότι δεν απαγορεύεται, αλλ', αντιθέτως, υπαγορεύεται από την αρχή της ισότητας η διαφορετική μεταχείριση διαφορετικών κατηγοριών οφειλών. Άλλωστε, και στις συναλλαγές μεταξύ ιδιωτών προβλέπονται διαφορετικά, κατά περίπτωση, επιτόκια (συμβατικό, νόμιμο), χωρίς αυτό να προσκρούει σε συνταγματικό κανόνα ή αρχή. **Εξ άλλου, η κρίση του ζητήματος αν διάταξη νόμου είναι σύμφωνη προς το Σύνταγμα διαμορφώνεται εν όψει και των αποτελεσμάτων της εφαρμογής της, είναι όμως γενική και αφηρημένη με την έννοια ότι δεν διαφοροποιείται κατά περίπτωση, δεν μπορεί δε να θεωρηθεί ότι η κατ' αρχήν συμπορευόμενη με το Σύνταγμα νομοθετική αυτή διάταξη τρέπεται σε, κατά περίπτωση, αντισυνταγματική όταν, συγκυριακώς, το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων του Δημοσίου διαμορφώνεται σε ύψος κατώτερο από το γενικώς ισχύον, κατά τον Κώδικα των Νόμων περί Δικών του Δημοσίου, επιτόκιο 6% για τις οφειλές του Δημοσίου, δεδομένου, άλλωστε, ότι, στην περίπτωση αυτή, θα εισήγето ανισότητα μεταξύ προσώπων της αυτής κατηγορίας, δηλαδή των αχρεωστήτως καταβαλόντων στο Δημόσιο φόρους, ανάλογα με τον χρόνο της εξοφλήσεως, το δε κριτήριο καθορισμού του επιτοκίου θα ήταν τυχαίο και όχι σταθερό.** Εξ άλλου, όπως ήδη εξετάθη, δεν επιβάλλεται από το Σύνταγμα η αυτή μεταχείριση, από πλευράς επιτοκίου, διαφορετικών κατηγοριών οφειλών, ενώ θα παρετηρείτο και ανισορροπία στη θέση του Δημοσίου ως οφειλέτη και δανειστή, αφού θα ήταν υποχρεωμένο να εξοφλεί τις υποχρεώσεις του με επιτόκιο διαφορετικό από εκείνο με το οποίο δανείζεται.»

Επειδή, όπως κρίθηκε τελικά με την υπ' αριθμ. απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 14 της απόφασης), «κατά τα προεκτεθέντα, για αξιώσεις του φορολογουμένου προς επιδίκαση τόκων κατά την επιστροφή φόρων κλπ. αχρεωστήτως καταβληθέντων ισχύουν οι ως άνω ειδικές ρυθμίσεις του άρθρου 3 του ν. 2120/1993 και του άρθρου 21 του Κώδικα των νόμων περί δικών του Δημοσίου. [...] Ειδικότερα, ως προς το ύψος του επιτοκίου έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του ν. 1473/1984, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2120/1993, ο δε χρόνος ενάρξεως της τοκοφορίας, εν όψει της αντισυνταγματικότητας κατά το μέρος αυτό των εν λόγω διατάξεων, ρυθμίζεται από την προγενέστερη διάταξη του άρθρου 21 του κ.δ. της 26.6/10.7.1944, η οποία έχει εφαρμογή και σε περίπτωση οφειλής που απορρέει από σχέση δημοσίου δικαίου, όπως η φορολογική, εφ' όσον δεν ορίζεται διαφορετικά από ειδικές διατάξεις. Εξ άλλου, **κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως, τόκοι οφείλονται από την άσκηση της προσφυγής, με την οποία υποβάλλεται το αίτημα για επιστροφή φόρου κλπ. που έχει καταβληθεί αχρεωστήτως.**»

Επειδή, εξ άλλου, όπως επίσης κρίθηκε με την υπ' αριθμ. απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 18 της απόφασης), «σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 79 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (π.δ. 331/1985, ΦΕΚ Α' 116), που ίσχυε κατά την άσκηση της προσφυγής της εταιρίας, **η προσφυγή επί φορολογικών διαφορών ασκείτο με μόνη την κατάθεση του δικογράφου στην καθ' ης φορολογική αρχή χωρίς να απαιτείται και η εκ μέρους του προσφεύγοντος κοινοποίησή της στον Υπουργό Οικονομικών.** Εν όψει αυτής της νεώτερης και ειδικής ρυθμίσεως δεν έχει εφαρμογή στην προκειμένη φορολογική δίκη, το άρθρο 5 του κωδ. δ/τος της 26.6/10.7.1944, που ορίζει γενικώς ότι επί δικών του Δημοσίου μόνον οι επιδόσεις προς τον Υπουργό των Οικονομικών παράγουν έννομες συνέπειες (βλ. και άρθρο 19 παρ. 28 του ν. 2386/1996, ΦΕΚ Α' 43, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 28 παρ. 1 του ν. 2579/1998, ΦΕΚ Α' 31). Ως εκ τούτου η υποχρέωση του Δημοσίου για την καταβολή τόκων αρχίζει από την κατά τις ως άνω διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής

Δικονομίας άσκηση της προσφυγής (βλ. και άρθρο 126 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999, ΦΕΚ Α' 97, Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας)...»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 126 παρ. 1 εδ. α' και β' ν. 2717/1999, όπως ίσχυε κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, με την οποία ζητούσε την ακύρωση ή μεταρρύθμιση της υπ αριθμ. Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. διαχειριστικής χρήσης 1991: *«Τα ένδικα βοηθήματα ασκούνται με δικόγραφο, το οποίο, μαζί με τρία αντίγραφα, κατατίθεται στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Κατ' εξαίρεση, στις φορολογικές εν γένει διαφορές, η κατάθεση των ένδικων βοηθημάτων γίνεται στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοσή της...»* Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, η προσφυγή επί φορολογικών διαφορών ασκούνταν με μόνη την κατάθεση του δικογράφου, χωρίς να απαιτείται και η εκ μέρους του προσφεύγοντος κοινοποίησή της στον Υπουργό Οικονομικών. **Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση ως χρόνος άσκησης της ως άνω προσφυγής της προσφεύγουσας στο Διοικητικό Πρωτοδικείο θεωρείται ο χρόνος κατάθεσης του δικογράφου αυτής, δηλαδή η, και όχι ο χρόνος κοινοποίησής της στο καθ' ου Ελληνικό Δημόσιο.**

Επειδή, ενόψει των προπαρατεθεισών διατάξεων α) του άρθρου 38 παρ. 2 και 3 ν. 1473/1984 και β) του άρθρου 21 κ.δ. της 26.6.1944 «περί κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου», όπως ίσχυαν κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, με την οποία ζητούσε την ακύρωση ή μεταρρύθμιση της υπ αριθμ. Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. διαχειριστικής χρήσης 1991 καθώς και γ) της προπαρατεθείσας υπ' αριθμ. 1125155/9608-19/0016/ΠΟΛ.1249/8.11.1994 εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών, και, περαιτέρω, ενόψει των ως άνω κριθέντων με τις υπ' αριθμ. και αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι επί επιστροφής ποσών φόρου, λόγω αχρεώστητης καταβολής τους, δυνάμει οριστικών δικαστικών αποφάσεων, όπως εν προκειμένω δυνάμει της υπ' αριθμ. οριστικής απόφασης Διοικητικού Εφετείου (Τμήμα Τριμελές), οφείλονται και τόκοι, εφόσον ζητηθούν από το φορολογούμενο, όπως εν προκειμένω από την προσφεύγουσα με την υπ' αριθμ. αίτησή της προς τη Δ.Ο.Υ. Για τις σχετικές αξιώσεις τόκων ισχύουν οι ως άνω ειδικές ρυθμίσεις του άρθρου 38 παρ. 2 και 3 ν. 1473/1984 και του άρθρου 21 κ.δ. της 26.6.1944 «περί κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου», **όπως εν προκειμένω ίσχυαν κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, με την οποία ζητούσε την ακύρωση ή μεταρρύθμιση της υπ αριθμ. Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. διαχειριστικής χρήσης 1991.** Ειδικότερα, ως προς α) το **ύψος του επιτοκίου** έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 και 3 ν. 1473/1984, όπως εν προκειμένω ίσχυαν κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της ως άνω προσφυγής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, που προβλέπουν την καταβολή τόκων **με το επιτόκιο που ισχύει για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας κατά την πρώτη ημέρα έναρξης του εντόκου της επιστροφής, το οποίο παραμένει σταθερό μέχρι την εξόφληση του τίτλου** (πληρωμή του ποσού στον φορολογούμενο) **και δεν επηρεάζεται από μετέπειτα διακυμάνσεις που τυχόν θα έχει αυτό από την ημέρα έναρξης του εντόκου μέχρι τη διενέργεια της πληρωμής,** ενώ ως προς β) το **χρόνο έναρξης της τοκοφορίας,** ενόψει της αντισυνταγματικότητας κατά το μέρος αυτό των διατάξεων του άρθρου 38 παρ. 2 και 3 ν. 1473/1984, έχει εφαρμογή η προγενέστερη διάταξη του άρθρου 21 κ.δ. της 26.6.1944, όπως εν προκειμένω ίσχυε κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της ως άνω προσφυγής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, κατά την έννοια της οποίας τόκοι οφείλονται **από την άσκηση της προσφυγής, με την οποία υποβάλλεται το αίτημα για επιστροφή φόρου που έχει καταβληθεί αχρεωστήτως.**

Επειδή, σε συνέχεια των ανωτέρω, στην προκειμένη περίπτωση η αξίωση της προσφεύγουσας για καταβολή τόκων επί των επιστραφέντων σε αυτήν, με τη προαναφερθείσα υπ' αριθμ. οριστικής απόφασης Διοικητικού Εφετείου (Τμήμα Τριμελές), ποσού φόρου που παρακρατήθηκε σε βάρος της και αποδόθηκε στο Δημόσιο με βάση την υπ' αριθμ. ταμειακή βεβαίωση, ύψους 159.377,86 € είναι νόμω και ουσία βάσιμη. Για τον υπολογισμό των σχετικών ποσών τόκων θα έπρεπε να εφαρμοστεί το επιτόκιο που ίσχυε, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, για τα έντοκα γραμμάτια του Ελληνικού Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας κατά την ημερομηνία άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της το οποίο θα παρέμενε σταθερό μέχρι την εξόφληση των ποσών στην προσφεύγουσα, μη επηρεαζόμενο από τις μετέπειτα διακυμάνσεις του.

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 177 παρ. 1 εδ. α' περ. α' και εδ. β' ν. 4270/2014: **«Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται οι διατάξεις: α. Των άρθρων 1 έως και 108 και του άρθρου 110 του ν. 2362/1995. β. [...]. γ. [...]. δ. [...]. Οποιαδήποτε υφιστάμενη αναφορά στις καταργούμενες κατά τα ανωτέρω διατάξεις νοείται στο εξής ως αναφορά στις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος νόμου.»** Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 183 παρ. 1 και 2 περ. γ' εδ. α' ν. 4270/2014: **«1. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από την 1.1.2015, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε αυτές ή στην επόμενη παράγραφο. 2. Ειδικότερα: α. [...]. β. [...]. γ. Οι διατάξεις του Υποκεφαλαίου 12 του Κεφαλαίου Β' του Μέρους Δ' ισχύουν για απαιτήσεις του Δημοσίου που βεβαιώνονται προς είσπραξη μετά την 1.1.2015, καθώς και για απαιτήσεις σε βάρος του Δημοσίου που γεννώνται μετά την ημερομηνία αυτή.»**

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 90 παρ. 1 ν. 2362/1995, **όπως ίσχυε κατά το χρόνο γένεσης της αξίωσης της προσφεύγουσας για τους υπό κρίση τόκους**, δηλαδή, σύμφωνα με τα ως άνω κριθέντα με τις υπ' αριθμ. και αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά το χρόνο άσκησης (κατάθεσης) από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, με την οποία ζητούσε την ακύρωση ή μεταρρύθμιση της υπ αριθμ. Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. διαχειριστικής χρήσης 1991: **«Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής.»** Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 91 εδ. α' ν. 2362/1995, όπως ίσχυε κατά τον ίδιο ως άνω χρόνο: **«Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής.»** Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 93 περ. β' ν. 2362/1995, όπως ίσχυε κατά τον ίδιο ως άνω χρόνο: **«Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) [...]. β) Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του Διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαιτήσεως αρχής. Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δεύτερης αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή.»**

Επειδή, δεν υπέβαλλε κατά τη διάρκεια της προσφυγής κατά του προστίμου και μετά το συμψηφισμό, αίτημα εντόκου επιστροφής.

Επειδή, εξάλλου, οι διατάξεις του Ν. 4174/2013, ορίζουν, ότι:

Άρθρο 73. Έναρξη ισχύος

Ο παρών Κώδικας τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2014 εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις κατ' ιδίαν διατάξεις.

Άρθρο 45. Απαρίθμηση εκτελεστών τίτλων

2. Εκτελεστοί τίτλοι από το νόμο είναι:

α)...., β)...., γ).... δ)....ε).....στ) σε περίπτωση έκδοσης οριστικής δικαστικής απόφασης, η απόφαση αυτή,

Άρθρο 53. Τόκοι εκπρόθεσμης καταβολής

2. Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του, εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή από τη Φορολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογούμενου. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού.

Επειδή, η επίδοση της απόφασης του δικαστηρίου στη φορολογική αρχή έγινε στις, και ο συμψηφισμός της επιστροφής φόρου έγινε στις, δηλαδή, εντός δέκα τριών (13) ημερών, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, δεν οφείλονται τόκοι, και το αίτημα της προσφεύγουσας για έντοκη επιστροφή πρέπει να απορριφθεί.

Επειδή, το υποβληθέν δια της παρούσας αίτημα της προσφεύγουσας για την καταβολή του ποσού των 920,00 € που της επιδικάσθηκε ως δικαστική δαπάνη με την υπ' αριθ. απόφαση του ΣτΕ, αυτό απαραδέκτως προβάλλεται εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα θα έπρεπε να απευθυνθεί στη Διεύθυνση Οικονομικών Υποθέσεων (Τμήμα Εκκαθάρισης Δικαστικών Δαπανών) του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους για την ικανοποίηση του σχετικού αιτήματός της, κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 του Ν.4151/2013 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Π.Δ. 155/2013, αλλά και την υπ' αριθ. 2/107929/0026/1.12.2013 κανονιστική διοικητική πράξη.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη στο σύνολο της με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας '.....', με διακριτικό τίτλο ".....", ΑΦΜ, και την επικύρωση της υπ' αριθμ. πρωτ. αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου του επί του υπ' αριθμ. πρωτ. αιτήματος για την καταβολή τόκων επί ποσού αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου προς το Ελληνικό Δημόσιο, και τη καταβολή ποσού ύψους 920,00 € που αντιστοιχεί στη δικαστική δαπάνη που επιδικάσθηκε σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου με την υπ' αριθ. απόφαση του ΣτΕ.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της .